

Herra kiitti sadanpäämiestä, joka sanoi: "Minä olen toisen vallan alla", ja Herra sanoi: "En ole minä löytänyt senkaltaista uskoa Israelissa.

Tässä sadanpäämiehen uskossa löydämme me totisesti nöyryyden esimerkkiä, joka ei pitänyt vaivana olla toisen ihmisen vallan alla. Vaikka se on vaiva vanhalle Aatamille olla toisen ihmisen vallan alla, kuitenkin on se totisen uskon tuntomerkki, että olla ilman napolisematta toisen ihmisen vallan alla.

Mutta eipä nyt ole maailma semmoinen, että joku tahtois mielellänsä olla toisen ihmisen vallan alla. Ei ainoastansa suruttomat tahdo friiherrana olla, mutta myös muutamat kristityt tahtovat friiherrana olla, sillä se tulee vanhalle Aatamille vaivaksi palvella. Eipä nyt moni tosin

tahdo olla toisen ihmisen vallan alla, vaikka Herra kiitti sen miehen uskoa, joka sanoi: "Minä olen myös ihminen toisen vallan alla." Ja Herra sanoi: "En ole minä löytänyt senkaltaista uskoa Israelissa."

Ja kuka tiesi, löytyykö nytkään senkaltaista uskoa Israelissa. Me tiedämme nimittäin, että ylpeys on nyt vallassa maan päällä. Kaikki tahtovat nyt friiherrana olla. Ei yksikään tahtois palvella. Lapset ei tahdo palvella vanhempiansa, vaikka itse meidän Herramme ja Vapahtajamme on palvellut vanhempiansa kolmekymmentä ajastaikaa. Hän tahtoi nimittäin maksaa heidän vaivansa ja niin muodoin kaikkea

inhimillistä vanhurskautta täyttää, ennen kuin Hän rupeis taivaallista vanhurskautta täyttämään.

Mutta tämän aikaiset lapset tahtovat itse miehenä olla, ennen kuin ne pääsevät kahden jalan päälle. Eikä se ole ihme, että suruttomat niin tekevät, joilla ei ole omatunto parempi kuin nautahärällä, mutta kristityt myös tahtovat friiherrana olla. Kuka tiesi, löytääkö Jeesus nyt senkaltaista uskoa Israelissa, kuin sadanpäämiehellä, joka sanoi: "Minä olen myös ihminen toisen vallan alla?"

Tämä toisen ihmisen alla oleminen tulee vanhalle Aatamille suureksi vaivaksi. Moni ajattelee siis: "Minä olen jo ollut toisen ihmisen vallan alla, minä tahdon nyt olla vapaa." Muutampi friiherra ottaa itsellensä suojaa ja puolustusta tästä Jumalan sanasta: "Älkäätkä olko ihmisten orjat." Muutampi panee sen esteeksi: "Minä en saata täyttää palveluspaikkaa oikein, sen tähden minä en saata palvella. Mutta ei semmoiset sanat ole muu kuin vanhan Aatamin estelemiset, sillä koska sinä palveluksessa teet kaikki, mitä sinä voit ja ymmärrät, niin sinä olet vapaa omantunnon soimauksista; mutta jos sinä olet laiska ja huolimaton, niin sinua syystä nuhdellaan.

Minä pelkään, ettei Jeesus enää löydä senkaltaista uskoa Israelissa, joka oli sadanpäämiehellä, sillä hän tunnusti itsensä mahdottomaksi ottamaan Jeesusta vastaan huoneeseensa, vaikka hän oli uskollisesti palvellut esivaltaa ja piti vielä semmoisen murheen palvelijastansa, niin kuin omasta lapsesta. Kussapa nyt on semmoiset ihmiset, jotka mielellänsä ja ilman napisematta ovat toisen ihmisen vallan alla ja palvelevat uskollisesti lähimmäistänsä Herran tähden.

Ja kussapa nyt löytyy senkaltainen isäntä, joka niin pitää murheen palveli-

jastansa, niin kuin omasta lapsesta, että hän menee monta peninkulmaa hakemaan apua palvelijalle sairaudessans? Maailma on nyt niin yltynyt ja paisunut, ettei moni tahdo olla toisen ihmisen vallan alla, vaan kaikki tahtovat friiherrana olla. Ei moni tahdo toista palvella, ja sen ylpeyden ja lihallisen vapauden tähden menee myös usko monelta, niin että se on tietämätöin, löytäiskö nyt Herra senkaltaista uskoa Israelissa, kuin sadanpäämiehellä.

Ei ole kuitenkaan lihallinen vapaus oikean uskon hedelmä, vaan sen lihallisen vapauden alla makaa itseys, ylpeys ja maailmanrakkaus, ja kuka tiesi makaa vielä huoruus sen saman vapauden alla. Ei ole kuitenkaan huoruus kaukana, koska köyhät palvelijat pakkaavat naimiseen ja tahtovat naimisen kautta tulla friiherroiksi. Ei ole siinä semmoinen usko kuin sadanpäämiehellä, joka sanoi: "Minä olen ihminen toisen vallan alla." Ja me tiedämme, että sadanpäämiehen palvelus on vielä kovempi ja raskaampi kuin joku muu palvelus, sillä sotamies pitää osottaman semmoisen kuuliaisuuden esivallalle, että jos esivalta käskää hänen mennä semmoiseen paikkaan, kussa hengenvaara on, niin täytyy hänen mennä.

Ei auta sodassa sanoa: "En mene sinne, kussa minua tapetaan", vaan kussa kuolema liki on, sinne pitää sotamiehen menemän. Siinä tosin tarvitaan semmoinen usko, jota Herra ei ole löytänyt, eikä taida vielä löytää monessa paikassa Israelissa. Niiden sotamiesten suhteen on muitten palvelijain tilaisuus niin kuin herrain päivät, sillä ei niiden tarvitse mennä semmoiseen paikkaan, kussa heitä tapetaan. Ja kuitenkin on niin huono usko monella, että ihmispelko saattais häntä orjalliseen tilaisuuteen, jos hän menis palvelukseen. Se ei ole oikean uskon he-

delmä, vaan se on ylpeyden, laiskuuden ja huoruuden hedelmä.

Nyt koska kovat ajat on edessämme ja itsevaltaisuus tahtoo olla monen tykönä, täytyy Jumalan viimein niin rangaista maailmaa, että monen ylpeän miehen täytyy tulla vihollisen orjaksi, koska hän ei ole ymmärtänyt kiittää sen vapauden edestä, kuin hänelle on tullut kristillisyyden kautta, koska kaikilla kristityillä on semmoinen laki, ettei pidä oleman yhtään orjaa kristittyin seassa. Mutta joka sodassa voitetaan, tulee vihollisen orjaksi, niin hengellisessä kuin maallisessa sodassa.

Rukoilkaat, kaikki kristityt, ettei Herra niin rankaisis meitä sodalla, että me tulimme vihollisen orjaksi, koska Hän on antanut kaikille kristityille vapautensa. Erinomattain on Hän omalla kalliilla verellensä lunastanut meitä hengellisestä orjuudesta, ettemme tarvitse olla perkeleen vallan alla, jos me Hänen armonsa kautta sodimme vihollisia vastaan miehuullisesti, urhoollisesti ja uskollisesti, uskon kilvellä ja hengen miekan kanssa oikealla ja vasemmalla puolella varustetut, sillä nyt on kovat ajat edessämme sekä ruumiin että hengen puolesta.

Pian koetellaan Stefanuksen usko. Pian tulee Herra omiansa noutamaan, pian tulee Herra etsimään semmoista uskoa Israelissa, kuin sadanpäämiehellä oli. Kuule siis sadanpäämiehen rukous. Isä meidän jne.

Evankeliumi: Matt. 8: 5

Meidän pyhän evankeliumimme johdatuksesta pitää meidän tällä pyhällä hetkellä perään ajatteleman ja tutkisteleman, löytäneekö Herra senkaltaista uskoa Israelissa, kuin sadanpäämiehellä. Ensimmäinen tutkistelemus: Mitkä olit oikean uskon tuntomerkit sadanpäämiehen vael-

luksessa? Toinen tutkistelemus: Löytäneekö Herra nyt senkaltaista uskoa Israelissa? Me toivomme ja rukoilemme, että Herra löytäis senkaltaista uskoa Israelissa, joka kaikissa koettelemuksissa kestäis, ja vielä viimeisessä kuoleman kilvoituksessa. Amen.

Ensimmäinen tutkistelemus: Mitkä ovat ne uskon hedelmät ja tuntomerkit, jotka osottavat, että sadanpäämiehellä oli oikea usko? Ensimmäinen tuntomerkki oli se, että hän piti semmoista murettä palvelijastansa niin kuin omasta lapsesta, sillä ei moni isäntä tee sitä tällä ajalla. Moni isäntä panee palvelijansa pois huoneesta, koska palvelija sairastaa, eikä jaksakaan enää isännälle työtä tehdä. Eikä moni isäntä tällä ajalla mene kauas hakemaan lääkityksiä palvelijalle, koska palvelija sairastaa, vaan useimmat isännät antavat palvelijansa maata sairasna niin kuin koiran penikan ilman auttamatta ja ilman holhoamatta.

Mutta sadanpäämies meni varsin, kuin hän kuuli, että Jeesus Nasareenus oli tullut siihen maakuntaan. Hän meni rukoilemaan sitä Taivaallista Parantajata tämän sairaan palvelijansa edestä, että hän tiesi, että maalliset lääkitykset ei enää auta tässä paikassa. Siinä osoitti sadanpäämies uskon hedelmät, ja senkaltaiset uskon hedelmät, joita emme löydä monessa paikassa Israelissa. Sillä jos muutamat isännät mitämaks hakevat maallisia lääkityksiä sairaalle palvelijalle, mutta harva isäntä menee ojeti Jeesuksen tykö rukoilemaan palvelijansa edestä, vaikka se on kristittyin velvollisuus niin tehdä.

Toinen tuntomerkki oli se, että tämä sadanpäämies tunsu mahdottomuutensa: "En ole mahdollinen, ettäs tulet minun kattooni alle." Joku muu, kuolleen uskon tunnustaja ja armonvaras sanois tässä pai-

kassa: "Jospa Jeesus tulis minun kattoni alle, minä ottaisin Häntä ilolla vastaan ja tarjoaisin Hänelle parasta viinaa, kuin minulla on. Mutta eipä sadanpäämies saattanut niin turha ja keveämielinen olla, että hän olis katsonut Jeesusta vertaiseksi, jonka syntinen ihminen saattaa kutsua kotiensa, vaan sadanpäämies tunsi, että Jumalan Poika ei ole ihmisen vertainen. Hän tunsi, että syntinen luontokappale ei ole mahdollinen ottamaan Jumalan Poikaa syntisen kattonsa alle. Vaikka Jumalan Poika oli niin alhainen, että Hän olis kyllä tullut syntisen luontokappaleen katon alle, jos hän ei olis muutoin uskonut, että hänen palvelijansa paranee.

Mutta sadanpäämiehellä oli semmoinen usko, että Jeesuksen sana vaikuttaa niin paljon kaukana olevaisille kuin läsnä olevaisille. Sadanpäämies tunsi, että Jumalan Poika on kaikkivaltias Jumala ja kaikissa läsnä olevainen. Ja tämä usko ei ollut vielä monella Israelissa siihen aikaan. Joku taitais tästä sadanpäämiehen mahdottomuudesta löytää epäuskon ainetta, koska hän ei tohtinutkaan ottaa Jeesusta vastaan kattonsa alle. Ja olisko semmoinen mahdottomuudessa olevainen ihminen saattanut ilolla ottaa Jumalan Poikaa vastaan tuomiolla, koska hän ei tohtinut ottaa Häntä vastaan huoneeseen?

Mutta meidän täytyy tässä paikassa tehdä yhden vakinaisen eroituksen oikean ja väärän mahdottomuuden välillä, sillä oikeassa mahdottomuudessa on oikea usko, joka osoittaa itsensä sillä lailla, että Jeesuksen sana vaikuttaa niin paljon, kuin itse Jeesus läsnä olevainen. Semmoinen usko oli nyt sadanpäämiehellä, että yksi sana Jeesuksen suusta vaikuttaa niin paljon, kuin itse Jeesus läsnäolemisellansa. Mutta väärä mahdottomuus vaikuttaa niin paljon epäuskoa, että ihmiset

eivät usko sanaa, vaan he tahtovat että itse Jeesus ruumiinsa kanssa pitäis tuleman heidän tykönsä ja paneman kätensä heidän päällensä.

Sillä lailla epäuskoiset kiusaavat Vapahtajaa, niin kuin esimerkiksi Jairus, joka ei uskonut, että Jeesus saattaa hänen tyttärensä parantaa, koska se oli jo kuollut. Ja kyllä vielä moni katuvaivainen kiusaa Jeesusta paljon epäuskollansa, koska hän ei usko sanaa, ei usko että sana vaikuttaa niin paljon kuin itse Jeesus läsnä olevaisena.

Siinäpä nyt sadanpäämies osoitti uskonsa, koska hänellä oli semmoinen vaakuutus, että yksi sana vaikuttaa niin paljon, kuin itse Jeesus läsnä olevainen. Mutta sadanpäämies osoitti myös uskonsa sillä sanalla: "Minä olen myös ihminen toisen vallan alla." Me tiedämme vakaisesti, että ne, jotka ei tahdo olla toisen ihmisen vallan alla, ovat ylpeydessä ja rakastavat sitä lihallista vapautta. Ne tahtovat friiherrana olla. Ei semmoisilla ole oikeata uskoa, jos he vielä tunnustaisit uskonsa, sillä oikean uskon hedelmä on nöyryys ja alleantaminen.

Yksi uskovainen sielu saattaa olla orjana ruumiin puolesta, ja kuitenkin vapaa hengen puolesta. Juutalaiset sanoit Vapahtajalle: "Me olemme vapaana syntyneet, ja emme ole kenenkään orjat olleet." Juutalaiset kerskaisit siitä, ettei he olleet ruumiin puolesta kenenkään orjat, ja kuitenkin myytiin heidät orjiksi pakanoille, koska valtakunta hävitettiin, sillä he olit hengen puolesta synnin orjat, vaikka he kerskaisit vapaudestansa.

Mutta jos Jumalan Poika olis saanut tehdä heitä vapaaksi synnin orjuudesta, niin he olisit vielä ruumiin puolesta vältäneet orjuutta. Mutta he olit niin ylpeät, että he yllytit Roomalaisia päällensä. Jos he olisit ottaneet kristillisyyttä vastaan,

olis heidän valtakuntansa ollut pysyväinen. Mutta he vainoisit kristityitä ja tulit niin ylpeäksi, ettei he enää totelleet ketään.

Saavat myös tämän aikaiset friiherrat ottaa niistä esimerkkiä ja ajatella perään, kuinka juutalaisille kävi, jotka sanoit: "Me olemme vapaana syntyneet, ja emme ole kenenkään orjat olleet." Mutta ei niillä ollut oikea usko, vaikka he niin pidit, että heillä oli oikia usko. Mutta sadanpäämiehellä oli oikea usko, koska hän sanoi: "Minä olen toisen vallan alla." Ja Herra sanoi: "En ole senkaltaista uskoa löytänyt Israelissa."

Toinen tutkisteleminen. Löytäneekö Herra enää senkaltaista uskoa Israelissa? Emme tiedä, jos Hän löytää, mutta sen me tiedämme, että moni tulee idästä ja lännestä istumaan Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivaan valtakunnassa, ja valtakunnan lapset heitetään ulkonaiseen pimeyteen. Siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys.

Ei taida Herra näinä aikoina löytää senkaltaista uskoa Israelissa, joka kestäis koettelemuksessa, paitsi niitä harvoja sieluja, jotka ovat, niin kuin tämä sadanpäämies, tulleet mahdottomaksi ottamaan Jumalan Poikaa kattonsa alle. Ja siinä mahdottomuuden tilassa kuitenkin uskovat vahvasti, että Jeesuksen sana vaikuttaa niin paljon, kuin Jeesus itse ruumiillisella läsnäolemisellansa. Se oli sadanpäämiehen usko, että Jeesuksen yksi sana on niin voimallinen, kuin Hän itse.

Ja jos kaikki katuvaiset, murheelliset ja epäileväiset jaksaisit uskoa, niin kuin tämä sadanpäämies, että Jeesuksen yksi sana on niin voimallinen, kuin Jeesus itse, parantamaan sairaita, niin totta he pian tulisit terveiksi. Mutta ei ole kaikilla semmoinen usko kuin sadanpäämiehellä. Sillä suruttomat ei usko ollenkaan, ennen kuin he näkevät ihmeitä ja tunnustähtiä. Ja he-

ränneet kanssa tahtoisit nähdä ihmeitä ja tunnustähtiä, ennen kuin he jaksavat uskoa, että Jeesus sanalla parantaa heidän sydämensä. Vaikka nyt on annettu profeetan Joonan merkki kaikille epäuskosille, jotka tahtovat nähdä ihmeitä ja tunnustähtiä. Niin on Jeesus itse sanonut, että muuta merkkiä ei pidä annettaman niille epäuskosille, kuin ainoastansa profeetan, Joonan, merkki.

Niin katsokaat nyt profeetan, Joonan, merkkiä, te epäuskoset, ja ottakaat vaari sadanpäämiehen uskosta, te epäileväiset, koska te epäuskon tähden tulette sairaaksi, koska sydän epäuskon tähden tulee kovaksi, vastahakoiseksi, riettaaksi, ilkeäksi, niin uskokaat, että yksi sana Jeesuksen suusta vaikuttaa niin paljon kuin Hän itse.

Koska omanvanhurskauden perkele raataa teidän sydämiänne ja teidän tunteanne, niin uskokaat silloin, niin kuin sadanpäämies, että yksi sana Jeesuksen suusta ajaa kaikki perkeleet pois ja parantaa sydämen haavoja, muutoin täytyy Hänen sanoa: "En ole löynnyt senkaltaista uskoa Israelissa." Jolla on semmoinen usko, että yksi sana Jeesuksen suusta vaikuttaa niin paljon, kuin Hän itse, vissimmästi hän tuntee myös autuaallisen voiman siitä yhdestä sanasta, joka Jeesuksen suusta lähtee.

Ja me uskomme totisesti, että vaikka moni uskovainen tuntee itsensä mahdottomaksi vastaan ottamaan Jeesusta kattonsa alle, yksi sana Jeesuksen suusta pitää hänessä vaikuttaman niin paljon, kuin itse Herra Jeesus ruumiillisella läsnäolemisellansa. Ja moni uskovainen pitää tuleman idästä ja lännestä istumaan Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivaan valtakunnassa, vaikka hän tuntee itsensä mahdottomaksi vastaan ottamaan Jumalan Poikaa kattonsa alle.

Niin sano siis ainoastansa yksi sana, armollinen Herra Jeesus, sinä Suuri Riskantaja, sinä sairaitten parantaja ja epäleväisten lohduttaja, niin tulee minun sydämeni terveeksi ja minun tuntoni puhdistetuksi, ja kaikki ruumiin ja sielun vaivat loppuvat. Ja meidän vakuutuksemme on, että moni on jo sen yhden sanan kautta tullut idästä ja lännestä istumaan Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivaan valtakunnassa, vaikka Herra ei ole tosin

löytännyt senkaltaista uskoa Israelissa, kuin Hän löytää niiden tykönä, jotka tuntevat itsensä mahdottomaksi ottamaan Jeesusta kattonsa alle.

Mutta ne uskovat kuitenkin sen yhden sanan Jeesuksen suusta vaikuttavan terveyden sairaalle sydämellensä ja haavoitetulle tunnollensa. Mutta valtakunnan lapset heitetään ulkonaiseen pimeyteen. Siellä pitää oleman itku ja hammasten kiristys. Amen.